

Puncte cardinale

Cristi

aş putea lăsa timpul
să curgă în contrasens,
între două câni de visuri calde,
pană mi se îmbată retina
cu zâmbetul tău
de la un colţ la celălalt
al eternului,
dacă nu mi-ar fi teamă să aflu
din câte amintiri e făcută o lacrimă.

fiecare inimă poartă ca fus
câte un punct cardinal
pe care să îşi înfăşoare dorul.
cadranul tău arată nordul
cu atâta silinţă
încât mi se aglomerează durerea pe cuvinte
dinainte să se nască.

îmi răsună fel de fel de epiloguri
pe scena palmei,
unde câteva degete fantomă
se joacă de-a iubirea
şi-ţi acordă triumful
în sumarul unui portret de frig.
orice gând pozitiv
taie lanţul iluziilor
şi le dă o libertate
care ar fi greu de încolţit
dacă nu şi-ar şti pe de rost
reprimarea din aripi.

luna îmi umple ochiul discret,
să nu-ţi mai văd atât de plină absenţa.
nici nu ştiu la a câta orbire am ajuns
şi nici nu contează
atât timp cât în mine crivăţul îşi varsă noaptea
pe orice punct senin
în care te-aş putea iubi.
şi în toată negura de aşteptări
şi răspunsuri iconice,
a mai rămas o singură lumină încăpăţânată
să-mi țină sufletul spre răsărit...
...poate o să vii.